

politiske vinkel kan trækkes tættere ind i det arbejde.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så fik ministeren 15 sekunders ekstra taletid. Under resten af debatten den næste time eller halvanden vil formanden holde sig striks til talletiderne, og det gælder både for ministre og for alle andre.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ministeren anfægtede også Socialdemokratiets ret til at komme med nogle indspark til kvalitetsreformen en smule, og så er det, jeg spørger: Hvis vi ikke som opposition skal komme med forslag til debat i salen – og på et tidligere tidspunkt måske, således at andre kan følge med – hvornår skal vi så have mulighed for at tage den debat om udviklingen af den offentlige sektor, hvor vi lægger forskellige typer forslag frem? Der forstod jeg ikke helt, hvad ministeren mente. Skal vi bare sende en mail og sige: Vi vil godt have det sådan her, og så må ministeren selv om, hvordan det sådan i øvrigt bliver udformet – eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg anfægtede bestemt ikke Socialdemokratiets ret til at blande sig i kvalitetsreformdebatten, tværtimod, jeg forsøgte sådan set at anspore Socialdemokratiet til at komme med konkrete forslag, idet jeg sagde, at forslag efter devisen mere af det samme og ansæt flere hænder, der ikke findes, eller send flere penge, ikke nødvendigvis er lige præcis de forslag, vi har brug for som svar på de udfordringer, vi står over for, for de er anderledes.

Det er igen den udfordring, at vi har 1.000 vakante sygeplejestillinger, at vi har 1.000 vakante speciallægestillinger, og derfor er altings løsning ikke at foreslå, at vi skal ansætte flere. Løsningen er sådan set at gå ned i maskinrummet og se, hvordan man kan stille skruerne anderledes, så det kommer til at fungere bedre. Og der mangler nogle forslag, og der synes jeg beslutningsforslaget her, selv om det relevant nok afdækker nogle udfordringer, jo slet ikke giver nogen svar på dem. Så det, jeg sagde, var faktisk ment som det modsatte, nemlig en stærk opfordring til at komme med konkrete gode forslag.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg tror, at alle herinde, som ministeren siger, egentlig støtter sigtet med det her.

Det, jeg egentlig ordentligt og redeligt kunne tænke mig at spørge ministeren om, når det nu er et emne, som dukker op igen og igen, og som ligger alle meget på sinde, også regeringen, som tager en masse initiativer, er: Har ministeren nogen viden om, hvorvidt det går fremad på det her område? Det kunne f.eks. være målt i forhold til genindlæggelser, eller man kunne også bruge overbelægning som et kriterium. Har ministeren nogen fornemmelse af, om det går fremad? Det behøver ikke at være en fuld statistisk redegørelse, men bare en fornemmelse af, om det går fremad. Jeg spørger faktisk af ærlig nysgerrighed.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har jo tal på f.eks. overbelægningsprocenter. Her tror jeg at man vil se – det er jo lidt efter min hukommelse – at det er nogenlunde stationært med små variationer fra det ene år til det andet, og, som jeg husker det, med en lille smule sådan vigende tendens.

Men det, jeg har en meget stærk fornemmelse af, er, at der er et øget fokus på de her udfordringer, som Socialdemokratiets beslutningsforslag også tager afsæt i. Når jeg har den stærke fornemmelse, er det, fordi det er det fokus, der har drevet kommunalreformen og den nye rollefordeling på sundhedsområdet frem, altså det forhold, at kommunerne kommer til at hænge på regningen, hvis ældre mennesker i kommunen unødigt genindlægges, fordi man ikke er klar med ordentlig hjemmehjælp eller ordentlig genoptræning eller ordentlige boligindretninger, som gør, at de ældre kan fungere i deres egne boliger, og derfor falder de og genindlægges. Det er et stærkt fokus.

Det er også det stærke fokus, der driver de obligatoriske sundhedsaftaler. Det er det stærke fokus, der er drivkraften bag, at vi har nedsat den her nationale følgegruppe. Derfor er vi ikke nødt til at gøre det hele en gang til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det er jo vigtigt, når det er så stort et område, som det her er, altså hele det medicinske område, at vi respekterer den arbejdsdeling, der er,